

A photograph of a man and a woman laughing together. The woman is on the left, with long dark hair, wearing a black top. The man is on the right, older, with grey hair, wearing a dark jacket and a red and blue patterned scarf. They are both laughing heartily, looking at each other. The background is a simple indoor setting with a white wall and a dark frame.

זאג פתאם

קומדיה על זוגיות בעידן המודרני
מאת דריו פו ופרנקה רמה

**תיאטרון
חיפה**
תיאטרון יוצר שינוי

מאת: דריו פו ופרנקה רמה
תרגום: אלי ביז'אווי
בימוי: נורמן עיסא
תפאורה ותלבושות: אופיר חזן
מוסיקה: אבי בללי
תאורה: זיו וולושין
כוריאוגרפיה: שרון שטרק
ע. במאי: יעל גולדברג
קולות: גליה חי
בהשתתפות: לירית בלבן,
שרון אלכסנדר, פז מגן

ניהול הצגה: עמליה זכריה
מנהל הפקות ואחראי ייצור: דור שלום
מנהל טכני: עופר טל
מנהל במה: שמואל מיכאלוב
תאורה: רומן אורין
סאונד: דודי עשור, ניסים טוויטו
מתפרה: סרגיי קאשין
ייצור תפאורה: אלכס גולדין, גולן מסגרות
איפור: לודה גולדברג
הלבשה: לובה גלפרין

עריכת התוכניה: רנה ורבין
עיצוב: למ מרגלית שפי
צילום סטילס: כפיר בולוטין
צילום וידאו: יונתן צור
דפוס: דפוס פלוס

תודות: ג'האן טראבין
ותודה למרכז תרבות איטליה
על התמיכה בהצגה

משך ההצגה: כשעה ורבע ללא הפסקה
הצגה ראשונה בתיאטרון חיפה:
8.3.15 י"ז באדר, תשע"ה

שמירת כל הזכויות במחזה זה במדינת ישראל בידי מיה טבי

/ תקציר /

"זוג פתוח" היא קומדיה שנכתבה על ידי שני אנשי תיאטרון שהם בני זוג בחייהם האמיתיים. בעל שניאופיו מובילים את אשתו לכדי ייאוש מורבידי מנסה להציל את נישואיו, ואת חייה, ומציע לה להפוך לזוג פתוח ולנהל מעתה מערכות יחסים מחוץ לקן, בהסכמה. אלא שהסידור, שאמור היה להיות כרטיס חד-כיווני לגן עדן בעבורו, מתברר כחרב פיפיות. הרמויות בהצגה מודעות לכך שהן מגולמות על ידי שחקנים, שעוברים בין מציאות לבדיה, מתוך שבירה ובנייה תמידית של האירוע התיאטרלי. המעברים האלו מייצגים גם את משחק התפקידים הזוגי, זה שנהוג לכנות בשם "מערכת יחסים".

דריו פו יליד 1926, הוא מחזאי, סאטיריקן, במאי תיאטרון ושחקן איטלקי, חתן פרס נובל לספרות לשנת 1997. הקים, יחד עם אשתו פרנקה רמה, את קבוצת התיאטרון "The Fo-Rame Company". כתב כ-70 מחזות תיאטרון, שהוצגו בעשרות מדינות ברחבי העולם. מחזותיו עוררו מחלוקות על רקע דתי ופוליטי, ועל חלקם הוטלה צנזורה. את "זוג פתוח" כתב יחד עם רמה בשנת 1983.

פרנקה רמה 1929–2013 הייתה שחקנית תיאטרון ומחזאית איטלקיה. בת למשפחת תיאטרון ותיקה, הופיעה לראשונה על הבמות בשנת 1950. מעט לאחר מכן הכירה את דריו פו ונישאה לו. בשנת 1973 נחטפה על ידי פשיסטים, הוכתה, נאנסה, נחתכה ונגנשה בגן ציבורי. חודשיים לאחר המקרה כבר עלתה במופע יחיד חדש, מונולוג אנטי פשיסטי, בתיאטרון שלה ושל בעלה. הלכה לעולמה כשהיא בת 83.

גבר:

אמרו את זה קודם, גם לפני דריו פו ופרנקה רמה. כתבו על זה מראשית הדורות, וככה זה נשמע במשך אלפי שנות אהבה: **אובידיוס**, משורר רומי יליד המאה הראשונה לפנה"ס: "מה שמותר אין בו קסם; מה שאינו מותר, צורב ביתר שאת."

"שמע, אנחנו רק משחזרים פה משהו שכבר קרה."

מרטיאליס, משורר רומי יליד המאה הראשונה לספירה: "האהבה מגיעה קל מהרה לרוויה אם אין שמחותיה מלוות בייסורים."

סטנדאל, סופר צרפתי בן המאה ה-18: "גבר מאוהב רואה רק שלמות במושא אהבתו, אבל תשומת לבו עדיין עלולה לנדוד לאחר זמן מה, כי ניתן להתעייף מכל מה שהוא אחיד, אפילו אם זה אושר מושלם."

אשה:

הסיבה שרציתי למות
הייתה תמיד אותה
סיבה: הוא כבר לא
רוצה אותי. הוא כבר
לא אוהב אותי. וזה חזר
על עצמו בכל פעם
ש'צצה' מאהבת חדשה.

מתוך "חלום ליל קיץ" של שייקספיר
(תרגם אהרון קומם):

הלנה: אני הספנייל שלך,
דמטריוס, וככל שתכני, לפניך
אתרפס. נהג בי כבכלב, בוז לי,
הכה - זנח - נטוש אותי, רק הרשה לי,
עלובה שכמותי, ללוות אותך.
מה מקום נחות יותר באהבתך
אבקש, אף שבעיני נכבד הוא,
אם תנהג בי כמו בכלב שלך?

משיריה של סאפפו, משוררת יוונייה
בת האי לסבוס, המאה השביעית
לפנה"ס (תרגם שמעון בוזגלו):

"ובכנות, אני רוצה למות."
היא מררה בבכי,
וכשעזבה אותי הוסיפה:
"אי, פספפו, איך אנחנו סובלות.
בחיי, אני נפרדת ממך
כי אין לי שום בררה."

מה, יש מישהו בעולם
שאת אוהבת יותר?

אריך פרום, פסיכואנליטיקאי בן המאה ה-20, הגדיר בספרו "אמנות האהבה" (מאנגלית: דפנה לוי) את דמותו של הגבר במחזה שלפנינו:

"אלה גברים שאף פעם לא נגמלו משה האם. עדיין הם מרגישים כילדים; הם רוצים את חסותה של אמא, את אהבתה, חמימותה, דאגתה והערצתה; הם מבקשים את אהבתה הלא-מותנית של האם, אהבה הניתנת בלי כל סיבה, אלא רק משום שהם זקוקים לה, משום שהם ילדיה של אמא, משום שהם חסרי ישע. גברים כאלה מתגלים לעתים קרובות כנלבבים וכמקסימים כשהם מנסים לעורר באישה אהבה אליהם, וגם אחרי שהצליחו בכך. אבל יחסם אל האישה (בעצם כמו אל כל שאר בני האדם) נשאר שטחי וחסר אחריות. מטרתם להיות נאהבים, לא לאהוב. בדרך כלל יש הרבה יוהרה באדם מהטיפוס הזה, ורעיונות גדלות נסתרים פחות או יותר. אם הם מצאו את האישה המתאימה, הם מקבלים הרגשת ביטחון, הם מרגישים על גג העולם, ויכולים להפגין מידה גדולה של חיבה וקסם, וזו הסיבה שהגברים האלה לעתים קרובות מטעים כל כך. אבל אם, כעבור זמן מה, האישה אינה ממשיכה לעמוד בציפיות הפנטסטיות, מתחילים להתפתח ניגודים וטינה. אם האישה אינה מתפעלת מהם תמיד, אם היא תובעת לה חיים משל עצמה, אם היא רוצה שיאהבו אותה ויגוננו עליה, ובמקרים קיצוניים, אם אינה מוכנה למחול לו על יחסי האהבים שלו עם נשים אחרות (או אפילו להתפעל מהן) הגבר מרגיש עלבון ואכזבה עמוקה, ובדרך כלל יתרץ את ההרגשה הזאת ברעיון שהאישה "אינה אוהבת אותו, היא אנוכית או שתלטנית". כל מה שאינו דומה ליחס של אם אוהבת אל ילדה המקסים נראה לו כהוכחה לחוסר אהבה... חיי האהבה שלו עדיתם להנחיל לו אכזבה קשה וקונפליקטים, ולעתים קרובות יתעוררו חרדה עזה ודיכאון כשאישיות מהסוג הזה נותרת לבדה."

/ על שחיקה בחיי נישואים /

הפסיכולוגית החברתית ד"ר איילה מלאך-פיינס כותבת בספרה "שחיקה באהבה ובחיי הנישואין" שנישואים מהווים מעין "סכנה בריאותית" עבור נשים רבות, ש"מאבדות את תחושת הערך העצמי ואת תחושת הזהות העצמית שלהן, משום שהן מסגלות את עצמן לציפיותיהם וצרכיהם של בעליהן. נשים נשואות עשויות הרבה יותר לסבול ממגוון תסמונות המעידות על לחץ פסיכולוגי הכולל: דכאון, פאסיביות יתרה, חרדה, פוביות (פחדים חסרי בסיס), והתמוטטות עצבים." לנשים ולגברים, היא מוסיפה, יש ציפיות שונות מחיי הנישואים: "נשים בחברה שלנו מודרכות על ידי המסורת ועל ידי אמצעי התקשורת להאמין כי מציאת אהבת אמת בתוך מסגרת של חיי נישואין פירושה בטחון, רעות, ואושר לנצח. ממצאים מחקריים מעידים על כך שנשים מתארות את חיי הנישואין שלהן כחלק משמעותי יותר של חייהן, וכחשוב יותר מעבודה. נשים גם דיווחו יותר מאשר גברים שהן מבטאות את עצמן במסגרת הנישואין. כאשר ההתפכחות הכואבת באה, הן נשחקות. גברים לעומת זאת, מודרכים על ידי המסורת ועל ידי אמצעי התקשורת לראות בחיי הנישואין מלכודת (למרות כל היתרונות שהם מפיקים מהם). ממצאים מחקריים מראים כי אחת החוויות השליליות המעטות שגברים דיווחו עליה לעתים קרובות יותר מנשים היתה הרגשת המלכוד."

/ על קושי כמעורר תשוקה /

גבר:

נאמנות זה רעיון דוחה. יותר מזה, זה בלתי
תרבותי בעליל! כל הקונספט הזה של נישואין
זה המצאה של הממסד, כי נוח לו למשפך
אותנו, לצמצם אותנו עם הגדרות. מה שאת
לא מסוגלת להבין זה שאני לגמרי מסוגל
לקיים מערכות יחסים עם נשים אחרות בלי
לפגוע בדבר היפה והטוב שיש בינינו-

אישה:

אני מבינה, 'לא תנאף' זה פסא, אנחנו בעידן
חדש.. לא! לא רוצה! לא מעוניינת!
לא מסוגלת! לא יכולה!

מישל דה מונטיין, מסאי צרפתי בן המאה ה-16, כתב במסה הנקראת
"הקושי מעצים את תשוקותינו" (מצרפתית אביבה ברק):
"ההנאה החושנית מבקשת להתגרות על-ידי הכאב. מתקה רב יותר כאשר
היא צורבת וחורכת. הקורטיזנה פלורה נהגה לומר כי מעולם לא שכבה
עם פומפיוס בלא שהטביעה בו את סימני נשיכותיה.
איש רעותו יחבק - בשגעון-תאוה יתייסרו,
שן בשפה תינעץ בנשיקה-נגיסה מטורפת,
עוקץ השגע יפצע את מקור ערגונם הפרוע,
רוח-עיוועים יאחזמו ואש-תאוה תלהט במ. [לוקרטיוס]
כך הוא בכול: הקושי משווה לדברים ערך."

/ על הקנאה /

סאפפו (תרגם שמעון בוזגלו):
הוא נראה לי שווה לאלים,
הגבר ההוא היושב ממולך
ומקשיב מקרוב לקולך המתוק
ולצחוקך המקסים.

בחיי, זה מקפיץ את הלב בחזי.
הרי כשאני מביטה בך לרגע,
איני יכולה לדבר עוד;

לשוני מתנפצת בשקט,
אש דקיקה מיד זוחלת
מתחת לעורי,
עיני אינן רואות דבר.
אוזני מזמזמות,
זיעה קרה ניגרת ממני,
צמרמורת אוחזת אותי,
אני ירוקה מעשב,
נראה שעוד קצת ואמות.

אישה תודה שלזוגיות
פתוחה יש גם חסרונות.
כלל מספר 1:
כדי שזוג פתוח יתפקד
כמו שצריך, חשוב
שהוא יהיה פתוח רק
מצד אחד, כי כשזה
פתוח משני הצדדים
העסק פשוט נפרם.

גבר: צודקת. הרגשתי טוב כל עוד יכולתי לזרוק אותך
בלי שאף אחד ירים. אבל אם איזה בנזונה שם לב שאשתך
נטושה אבל עדיין מושכת - ורוצה אותה ומעריך אותה - זה
אוכל אותך מבפנים ואתה נהיה משוגע. בטח אם אתה מגלה
שהחרא יותר חכם ממך, יותר רגיש ממך, יותר הכל ממך!

אישה: מצטערת,
אבל אני מתפוצצת

מחדש רק
מלחשוב
על זה.

גבר: אפשר
עכשיו להיות
לרגע רק דמות
במחזה?

אישה: כן.

מונטיין (מצרפתית אביבה ברק):
"קאטו הגדול, כמונו אנו, מאס
באשתו כל עוד הייתה שלו וחשק
בה כאשר הייתה לאחר... תאבוננו
בז ובוהל במה שמצוי בהישג
ידו כדי לרדוף אחר מה שאין
לו: הוא בז למצוי בהישג ידו
ומבקש לתפוס את החומק ממנו
[הורטיוס]."

סאפנו

(מיוונית שמעון בוזגלו):
אפרודיטה, בת אלמות,
על כס ססגוני יושבת,
אשת מזימות, בת זאוס,
אני מפצירה בך:
אל תשעבדי את לבי, גברתי,
למכאובים וייסורים.
...בואי אלי גם עכשיו,
גאלי אותי מן העינויים הקשים.
ואת כל מה שלבי משתוקק לו -
מלאי. היי לבעלת בריתי.

/ רפואות האהבה /

אובידיוס, בן המאה הראשונה לפנה"ס, היה מגדולי המשוררים ביוון העתיקה. חבריו כינו אותו "נאזו" בשל אפו המרשים בגודלו. בספרו המחורז "רפואות האהבה" (בתרגום עמינדב דיקמן) הוא מייעץ לגברים ולנשים כאחד, עצות שכוחן עומד במבחן הזמן גם לאחר אלפיים שנה. מוגש בדילוגים לשימוש הקהל בן זמננו, לגזור ולשמור:

למה קשר מאוהב צווארו בטבעת החבל, למה ממרום-המריש, עול-מלא-יגון, הוא תלוי? ... קנו רפואה מפי זה שכיצד לאהוב הקנה דעת, חופן אחד מגישכם כצע וכן ארוכה.

... לי האמנה, בנות, כי דברי לגברים - יעודים הם גם אליכן; אחמש שני מחנות לוחמים.

... לי הפיקוד, הגברים - ודכאו תאוהו הרת-הרס, לי הפיקוד - ותישיר שוט הספינה על צוותה. עת למדתם אהבה, לקרוא הצטרכתם בנאזו: כך הוא הדין גם עתה: נאזו מומלץ לקריאה. נאזו מתיר-עבדים! לכל לב מנגישת הרודה בו חופש אביא; הללו שבט-דרורו, איש ואיש!

... טוב המתיר את עצמו, הבותק בעצמו את הכבל, זה המכאיב לליבו: פעם יסבול - ושוחרר.

...אם אך תצליח - הטה את חמדות עלמתך לגרוע: את שיפוטך כך עוות, סמוך על הקו העדין. קרא לה 'שמנה' אם מלאה היא, 'שחורה כפחם' אם שחומה היא, גם בדקת-הגזרה פגם ייחשב הרזון. אין היא פשוטה כבת-כפר? תוכל לה לקרוא 'מתגנדרת'; אם ישרה היא, אמור "יש בה גסות של בת-כפר".

... אפס, הריני ממליץ על שתי אהובות בו ברגע: טוב עוד יותר אם תוכל את מספרן להרבות. עת דעתך חצויה, והנה ושם מתרוצצת, כל אהבה מפחיתה כוח עוצמת חברתה.

...אפס, עוון הוא לשנוא אישה שאהבת אך אמש; סוף שכזה הוא דרכו של הטיפוס גס-הלב. די לך אם תאדש; הגומר אהבה ושנאה בו - עוד הוא אוהב, או יחדל לא בנקל מסבלו. איש ואישה שחברו ועתה הם אויבים - מבייש הוא; אך אלוהות התביעות ריב שכזה תגנה.

... אפס, אם המקרה את שניכם יפגיש עוד ביחד, זכור-נא את כלי-הקרבות שנתתם בידך.

... אל תסרק שערך מפני שפניך אליה, טוגה מחיק אל תרשיל כך שעינה תילכד. אל תרצה במאום את זו שעתה כבר זרה היא; דאג שתהיה בשבילך כמו אלמונית בין רבות.

/ על סוגים שונים של אהבה /

סטנדאל, הסופר הצרפתי, כתב גם הוא ספר בשם "דפואות האהבה", כאלף ושמונה מאות שנים אחרי אובידיוס (מוגש בדילוגים, בתרגום רנה ורבין). בפתח הדברים הוא מסביר כיצד לזהות ולהבחין בין אהבות שונות, ומשפט הסיכום שלו, ככל הנראה יהיה נכון תמיד:

ישנם ארבעה סוגים שונים של אהבה:

1. אהבה רגשית, *Passionate Love*: כזו היתה אהבתם של הנזירה הפורטוגזית, של אלואיז לאבלר, של הקפטן של וסל ושל הז'נדראם מסנטו.

2. אהבת נימוסים והליכות: שפרחה בפריז סביב 1760, ושניתן למוצאה בספרי הזיכרונות וברומנים של התקופה, למשל אלה של קרבילון, לאוזון, דקלוס, מרמונטל, שאמפור ומאדאם ד'אפיניי... זהו ציור מסוגנן, הגוונים הוורודים שבו מתמתחים אל עבר הצללים. שם אין מקום לדבר לא נעים – זו תהיה שבירה של מוסכמה, של הטעם הטוב, של העידון וכן הלאה. כל בן טובים יודע מראש את הכללים והמנהגים שצריך לציית להם בשלביה השונים של אהבה מסוג זה, שלעתים מגיעה לדרגת זיקוק גבוהה יותר אף מזו של אהבה אמיתית, כיוון שאין באהבה מסוג זה דבר סוער או בלתי צפוי והיא תמיד שנונה. זוהי מיניאטורה קרה ויפה, כמו ציור בצבעי שמן של אחד הקראצ'ים. אהבה רגשית סוחפת אותנו כנגד האינטרסים האמיתיים שלנו, ואילו אהבה מנומסת דווקא מכבדת את האינטרסים הללו. יש להודות שאם מוציאים את הגאוותנות מהמשוואה, לא נשאר הרבה מהאהבה המנומסת, והנכה האומללה והמוחלשת בקושי מצליחה לגרור את עצמה הלאה.

3. אהבה פיזית: אתה יוצא לצייד; אתה נתקל בנערה כפרייה נאה וצעירה שרצה לה ביער. כולם מכירים את האהבה הנובעת מסוג כזה של עונג, ולא משנה עד כמה אתה אומלל או מיושב, שם מתחילים חיי האהבה שלך בגיל שש-עשרה.

4. אהבה גאוותנית: מרבית הגברים, בעיקר בצרפת, חושקים שתהיה להם או מחזיקים באישה אופנתית, די בדומה לאופן שבו מישוהו מחזיק בסוס משובח – זהו לוקסוס הולם לאדם צעיר. גאוותנות, כשהיא קצת מוחנפת וקצת מושפלת, מובילה להתלהבות. לפעמים יש שם גם אהבה פיזית, אבל לא תמיד; לעתים קרובות אין כאן אפילו עונג גופני.

"דוכסית היא לעולם לא מבוגרת משלושים בעיניו של הבורגני", אמרה הדוכסית משולן, ואנשי החצר של המלך לואיס הצדיק מהולנד נזכרים בעליזות אפילו עכשיו באישה היפה מהאג, שלא היתה מסוגלת לעמוד בקסמיהם של כל אלו שהיו במקרה דוכסים או נסיכים. נאמנה תמיד לעקרונות ההירארכיה, ברגע שהגיע לחצר נסיך, היתה מייד שולחת את הדוכס שלה לארוז. היא היתה מעין עיטור ותק מעמדי בחיל הדיפלומטי!

הגרסה השמחה ביותר של סוג האהבה חסר הטעם הזה מתרחשת כאשר ההרגל מצמיח עונג פיזי. אז מפיקים הזכרונות דימוי של אהבה; יש את הצביטות בכבודך ואת העצבות שבסיפוק; אווירת הרומן הרומנטי תופסת אותך בגרון, ואתה משוכנע שאתה חולה אהבה ומלנכולי, כי הגאוותנות תמיד תתחזה לרגש גדול.

באהבה גאוותנית, ההרגל, או הייאוש שלא יימצא לך משהו טוב יותר, מובילים לעתים קרובות לידידות מהסוג הכי פחות אטרקטיבי, שאפילו תתפאר ביציבות שלה וכן הלאה.

דבר אחד בטוח: לא משנה איזה סוג של אהבה מפיק את התענוגות, הם נעשים מלאי חיים וההיזכרות בהם נהיית מרתקת ושובה רק מרגע ההשראה.

באהבה, שלא כמו ברגשות אחרים, ההיזכרות במה שהיה לך ואיבדת תמיד עדיפה על מה שאתה יכול לקוות לו בעתיד.

אלי ביז'אווי - נוסח עברי

יליד 1978, בוגר מגמת בימוי והוראת תיאטרון במכללת סמינר הקיבוצים. תרגום: תיאטרון חיפה: **בית ספר לנשים** (בשיתוף הקאמרי). בתיאטרון הקאמרי: **קברט, רומיאו ויוליה, דבר מצחיק קרה**. בתיאטרון הבימה: **הקמצן**. בתיאטרון בית ליסין: **טרטיף, אוצר-יקר, אוליברו, Avenue Q**. בתיאטרון באר שבע: **פיאף, שחק אותה סם, טירונות בלוז**. בתיאטרון המדיטק: **שנה עם צפרדי וקרפד**. ק.א. הפקות: **היפה והחיה**. בתיאטרון הספריה: **מלחמת טרויה לא תפרוץ, בדלתיים סגורות, השגחה עליונה, אאידה, תשוקה, ג'קיל והייד, האידיוטית, משחקי חופשה**. תיאטרון מסחרי: **כלוב העליזים**. סל'ה יורם לוינשטיין: **ליצנים של אלוהים, אל נקמות**. כתיבה: המדיטק: **לא דובים ולא יער, אריה הספריה**. תיאטרון הבימה: **'ליזיסטרטה - פנטזיה קומית על שלום'** (עם אודי בן משה על-פי אריסטופנס). קולנוע: כתיבת התסריט **ל'בנות'**, סרטו של איתן פוקס. בימוי: בתיאטרון באר שבע: **פיאף** בתיאטרון סגורות, **היפה והחיה**. בבית צבי: **אנדורה, השגחה עליונה, ספון ריבר**. זוכה פרס על כתיבת הליברטו **'לאדיפוס משפט האלים'**, פסטיבל עכו 2000. זוכה מלגת קרן אמריקה-ישראל (שרת) לבימוי בשנים 2002-2006. זוכה פרס קרן רבינוביץ' לתרגום על שם עדה בן נחום לשנת 2014 על תרגומו **'טרטיף'**.

נורמן עיסא - בימוי

בוגר בית ספר הגבוה לאמנויות הבמה "בית-צבי". שחקן הבית של תיאטרון חיפה. בין עבודותיו בתיאטרון: תיאטרון חיפה: **מרחב מוגן, אותלו, החתונה האחרונה, המלט, רומיאו ויוליה, אימפרו, נירברג, נשף מסיכות, יתוש בראש, אמנות המשחק, מאדליין, משפחת ישראלי, אב-הבית, המכוער, הדודה של מנש, אמנות, גזע, רוח ים, בומרנג, גיבור הלווי**. תיאטרון באר שבע: **המתחזה, סיד, חלום ליל קיץ**. התיאטרון הערבי (אל-מידן) חיפה: **מותו של אנרכיסט, ירח רחץ פניך**. תיאטרון יפו: **היתומים של יפו, געגועים**. תיאטרון הקאמרי: **רצח, השיבה לחיפה**. השתתף בהצגת יחיד **ערבים ורוקדים**. בטלוויזיה: **החולמים** (בערוץ הילדים), **עבודה ערבית (אמג'ד)**. בקולנוע: **שחקנים, הכלה הסורית, אחותי היפה, ערבים ורוקדים**. עבודותיו כבמאי: **רעולים** בתיאטרון יפו (זכה כבמאי השנה במגזר הערבי לשנת 2006). **פשוטה (פרס ההצגה הטובה בתיאטרוננו 2007)**, **המסכה, עיניים בתיאטרון יפו בשיתוף אלמינא**. כתב יחד עם יואב בר-לב **את אח אח בום טראח** לפסטיבל הצגות ילדים בחיפה (פרס הבמאי). תיאטרון חיפה: **רובין הוד, החופש לזוז (פרס הצגת השנה בפסטיבל הילדים), גלגולי גלגמש** (פרס הצגת השנה בפסטיבל הילדים). תיאטרון אלמינא: **העששית הקטנה, שו...שו, צעצוע בריבוע, האוצר** (הצגה שטה). תיאטרון יפו בשיתוף הבימה: **אלף לילה ולילה**. זכה בפרס שחקן מצטיין בתיאטרון חיפה לשנת 2002. שימש במשך שלוש שנים כמנהל אמנותי של פסטיבל יפו הבינלאומי להצגות ילדים בתיאטרון הערבי-עברי ביפו וכן שימש כמנהל אמנותי של פסטיבל חיפה הבינלאומי להצגות ילדים 2014.

אופיר חזן - עיצוב תפאורה ותלבושות

בוגרת בית הספר לעיצוב אמנויות הבמה בהנהלת רקפת לוי (2007). בין ההצגות שעיצבה: תפאורה ותלבושות להצגה **החופש לזוז** תיאטרון חיפה - זוכת ההצגה בפסטיבל תיאטרון ילדים בחיפה (2011) **גלגולי גלגמש** זוכת ההצגה פסטיבל תיאטרון ילדים בחיפה (2009). תלבושות: **רעש לבן** (להקת המחול ורטיגו), **מומנטיטו** (קבוצת מיומנה), **I love you | לנצח אבל...**, **החיים בשלוש גרסאות** (תיאטרון גשר), **אלף לילה ולילה, אגדות בסמטאות** (התיאטרון הערבי עברי ביפו), **הרפתקה בחולות** (תיאטרון אורנה פורת לילדים ולנוער), **לונה פארק** (נא לגעת), **מונולוגים מהקישקע** (תיאטרון היידישפיל). בקולנוע ובטלוויזיה עיצבה תלבושות לסדרות **פלפלים צהובים, רד בנד, עבודה ערבית, המשרד** ועוד.

אבי בללי - מוסיקה

נגן הבס וסולן להקת **"נקמת הטרקטור"** שמאחוריה תשעה אלבומים. מלחין מוסיקה למחול הצגות וסרטים. בין עבודותיו למחול: קיר ומוסיקה מקורית **לאנאפזה** (בת שבע) **כח האיוון** (ורטיגו) **עננים ומרק** (נעה דר) **קרם תות ואבק שריפה** (יסמין גודר). תיאטרון: **מיתוס, שלוש אחיות, המלך הולך למות** (אנסמבל עיתים) **אותלו, רומיאו ויוליה** (תיאטרון חיפה) **חבילות מאמריקה** (הבימה) **טרטיף** (בית ליסין). קולנוע: **כנפיים שבורות, בוקר טוב אדון פידלמן, אחותי היפה**. מוזיקה לסדרות הטלוויזיה **בטיפול, להוציא את הכלב, תמרות עשן, יחפים, שטיסל** ולסרטים **דוקומנטרים ביניהם ילדי השמש, לוד - בין יאוש לתקווה**. זוכה פרס האקדמיה לשנת 2005 על מוסיקה לסרט "מוכרחים להיות שמח" בבימויה של ג'ולי שלו. פרס המוסיקה לסרט הדוקומנטרי "ילדי השמש" 2006. זוכה פרס האקדמיה לשנת 2010 על מוסיקה לסרט "המדריך למהפכה" בבימוי של דורון צברי. זוכה פרס האקדמיה לשנת 2011 על מוסיקה לסרט "בוקר טוב אדון פידלמן". פרס המוסיקה פסטיבל הקולנוע ירושלים 2011 "בוקר טוב אדון פידלמן" בבימוי יוסי מדמוני. פרס המוסיקה לסרט הדוקומנטרי "אן עדן" 2013 ופרס המלחין עבור סדרת הטלוויזיה "שטיסל" 2013.

זיו וולושין - עיצוב תאורה

בוגר סמינר הקיבוצים בתיאטרון, עיצובים: **אח אח בום טראח**, סיפורי גילגמש (זוכה פרס התאורה פסטיבל חיפה 2003, 2009), **אישה בחולות** (התיאטרון ערבי-עברי ביפו, זוכה פרס התאורה בקיפוד הזהב 2006), **נשים זרות** (התיאטרון ערבי-עברי ביפו, זוכה פרס התאורה בקיפוד הזהב 2007), **פשוטה, אלף לילה, החוטם** (הבימה 2009), **כוכב יאיר, מר פרסוניאק, פוסט טראומה, מונוגמיה, ארץ חדשה** (הבימה 2010-11), **הסוחר מוונציה, לא אשנא** (הבימה 2012), **השבועה, הקמצן** (הבימה 2013 - 2014), **הקסם של אורנה** (תיאטרון אורנה פורת 2010-2011), זוכה פרס תאורן הצגות הילדים), אופרה - **דידו ואניס, הרמאי, פונדק הרוחות** (אופרה קאמרה 2010-2011), **ערבה** (תיאטרון נוצר 2011 זוכה התאורה בפרס קיפוד הזהב 2012), **הכיתה המעופפת, היידי, מלך היהודים, המכשפה בבית ממול** (תיאטרון המדיטק, זוכה פרס התאורה פסטיבל חיפה 2012), **מלאכת החיים** (בית לסין 2012), **משהו למות בשבילו** (תיאטרון חיפה 2012), **החיים בשלוש גרסאות** (תיאטרון גשר 2013), **הכל בגן, חבלי משיח, רק אתמול נולדה, בין חברים** (תיאטרון ב"ש 2013 - 2014), **בומרנג** (תיאטרון חיפה, 2014) ועוד.

שרון שטרק - כוריאוגרפיה

בוגרת ה-School of American Ballet בניו יורק, והסטודיו למשחק בהנהלת ניסן נתיב, ת"א. שיחקה בהצגות: תיאטרון חיפה: **פירוק, שלום ולא להתראות, אויסטר, בומרנג** ועוד. בתיאטרון החאן: **מילה של אהבה, חיל פרשים אנו, אושר, אהובת הדרקון, מאכניל, משחזר הסכינים הסיני, עירם של האנשים הקטנים, הקמצן** ועוד. בטלוויזיה שיחקה בסדרות **אבודים באפריקה, אבודים באסיה, מקום לדאגה, טקסי דרייבר, הפרלמנט, רמזור, החממה** ועוד. עיצבה תנועה בהצגות **חוקר פרטי** (תיאטרון החאן) **הגיל הנכון לאהבה** (הקאמרי) **העלמה יוליה** (בית צבי) ועוד. כתבה וביימה את ההצגות **אהובתי הנשואה** (תיאטרון תמונע) **פרדוקס** (תיאטרון תמונע) **מסיבת כיתה** (הסטודיו למשחק ניסן נתיב) **פבלובה** (פסטיבל תמונע) ועוד. מלמדת תנועה לשחקנים ומביימת בביה"ס למשחק אימפרו.

לירית בלבן

שחקנית, בוגרת הסטודיו של ניסן נתיב. מבין תפקידיה בתיאטרון: תיאטרון חיפה: **שלום ולא להתראות**, **אימפרו**, **בומרנג**. תיאטרון בית ליסין: **נד"ל**. תיאטרון באר שבע: **אפריל הקסום**, **משיח**, **המשרד**. תיאטרון הבימה: **בגדי המלך**, **נמר חברבורות**, **משפחה**, **החותנת**, **חודש בכפר**. בטלוויזיה: **הבורר** (נעמי כפית), **חברות** (ערוץ 10), **פלפלים צהובים**, **בובות**, **קומי קומי**, **כאן גרים בכיף**, **שחקנית ספסל** ועוד. בקולנוע: **אהבה קולומביאנית**, **הבלדה לאביב הבוכה**, **רסיסי אהבה**. ועוד הצגות פרינג, ומופעי בידור, הצגות לילדים, ועוד.

שרון אלכסנדר

בוגר בית הספר לאמנות הבמה בית צבי שיחק ביותר משלושים סרטים באורך מלא בניהם: **פצעי בגרות** 80, **אחד משלנו**, **החיים על פי אגפא**, **חסד מופלא**, **סיפורי תל אביב**, **לילה לבן**, **גמר גביע**, **פיתוי** ועוד רבים. בין תפקידיו בטלוויזיה: **מיכאלה**, **טלנובלה בע"מ**, **האלופה**, **מסכים**, **חצויה**, **שבתות וחגים**, **החממה**, **אחת אפס אפס**, **החצויה**, **החולמים**, **בובות**, **ילדי ראש הממשלה** ועוד סדרות רבות. כתב ושיחק במשך שנתיים בסדרת האינטרנט ובמיזם החברתי **חייו הנפלאים של הסלב**. בהצגות תיאטרון שיחק בתיאטרון חיפה: **המכוער**, **גזע**. בית ליסין: **סינית אני מדברת אליך**. תיאטרון הקאמרי: **אלמה**. בשנת 2000 הקים עם עוד קבוצת שחקנים את איגוד שחקני המסך (שחם) וכיהן בוועד המנהל כשנתיים. בין השנים 1995-2003 הקים וניהל את בית הספר למשחק מצולם. כמו כן לימד חמש שנים בחוג לקולנוע באוניברסיטת תל אביב. כיום מלמד משחק מול מצלמה בבית צבי ובאקדמיה לאמנות המופע בתל אביב. ב-2012 הפיק כתב ומשחק בהצגה החמור והשמנונית בתיאטרון הסמטה. זוכה פעמיים בפרס אופיר (האוסקר הישראלי) על תפקידיו **באחד משלנו** ו**בחיים על פי אגפא**.

פז מגן

בוגר מכללת BPM להפקה מוסיקלית, מרכז שלומי לתיאטרון אלטרנטיבי והחוגים למוסיקה ותיאטרון באוניברסיטת חיפה. שחקן באנסמבל איפה מימה? - קבוצת תיאטרון אימפרו (תיאטרון הסטודיו). מפיק מוסיקלי וכן מרכז פרויקט ההרכבים בבי"ס למוסיקה "ביט". הלחין וביצע מוסיקה מקורית להצגת הילדים **חץ של קופידון** (2014). כתב והלחין להצגה **בית קברות לאהבות** (2013). לקח חלק כשחקן, מוסיקאי וכותב בפרויקט "FrameWalk" הגרמני, בשיתוף עם רקדנים, שחקנים ומוסיקאים מרחבי העולם, בשש הפקות מקור שונות שהועלו בגרמניה, גאנה וישראל (2011-2013). בימים אלו משתתף בחזרות להצגה **פיטר פן בן שלושים** (תיאטרון הסטודיו) ובמקביל שוקד על הקלטת אלבומו הראשון.

/ The Open Couple /

The Open Couple is a comedy written by two theatre veterans who were married in real life. One husband, whose infidelities led his wife to morbid despair, makes an effort to save his marriage, as well as her life, by suggesting that they become an open couple and have consensual extra-marital relationships. Yet it turns out that this new arrangement, supposedly a one-way-ticket-to-heaven for him, is a two-edged sword. The play's characters are aware of their being portrayed by actors; they move from reality to fiction and thus permanently construct and deconstruct the theatrical event. These transitions also represent the mutual role playing usually referred to as "a relationship".

Written by: Dario Fo & Franca Rame

Translated by: Eli Bijawi

Directed by: Norman Issa

Stage and Costume Design: Ofir Hazan

Music: Avi Baleli, Paz Magen

Lighting: Ziv Voloshin

Choreography: Sharon Stark

Assistant Director: Yael Goldberg

Vocals: Galia Hai

Starring: Lirit Balaban, Sharon Alexander, Paz Magen

First Performance 3/8/15

Duration of the performance: about one hour

and 15 minutes, without intermission

מנהל הפקות ומנהל ייצור דור שלום

קב"ט שושני מרקוביץ

חשבת רקפת בלומנפלד

הנהלת חשבונות מרינה גנדין

תפעול במה אלדד מיכאלי, שמואל מיכאלוב,

ואלרי זסלבסקי, מיכאל ניבוטובסקי, דימיטרי סקרינקו,

עוז שליין, טימותי סליצקי

סאונד ניסים טוויטו, גיא וילינסקי, דודי עשור

חשמל ותאורה חואן כהן, יוסי זוהר, ניר ריקון,

אלי אשכנזי, לירן אופיר, דימה אלטמן, רומן אורין

הלבשה לובה גלפרין, ויקי אזולאי, ששה צירנין

מתפרה סבטלנה קאשין, סרגיי קאשין

איפור ופאות לודה גולדברג, טניה שפק

אביזרים ענת זמיר, דנה פוקס, ששה קלמיקובה

מנהלי הצגה יואלית אליכין, דור שלום, ענת זמיר,

הילה טואף, עמליה זכריה

ניקיון ואחזקה קלרה זינגר, נדיה בונדורנקו

שירות לקוחות ומנויים

יובל יאירי - אחראי מחלקת שירות לקוחות

רמי אלקסלסי - אחראי מחלקת מנויים

דורית אדרי, ליאת אורזר, אנה ביכובסקי, אתל בר אור,

אביעד גולדנברג, נורית דרייפוס, מתן טושק, שירן משיח,

אסי נחום, עדי וייסמן, מיטל נגרין, שירן סייג, אורלי

קוטיק, אינה שניצר.

דיילים

אסף ברנשטוק, בועז אלישיב, רעות שטרנברג, שמוליק

לונדון, אלמוג קדושים, אביטל פרימט, סיגל ונצובסקי,

רותם פז, מור סביון, ליפז גלזר, אור אביב, עינת רודמן,

לי בכר, יבגני פינסון, עדי ויסמן, אנה לוי, רונה אסולין,

אביב זומר, שיר ברנסון, הלנה גולדמן, אופיר יוסף, ידן

הרשקוביץ, בן טלמור, ויטלי מנביץ, טל פרג'ון, אנה

שפלנסקי, רז כהן, יערה נורי, גילי כרמי, צליל סמחון,

מריה סטרקין, טליה יצחקי, טלי שוורץ.

דירקטוריון תיאטרון חיפה | יו"ר: ישראל סביון

חדווה אלמוג- מ"מ ראש העיר, רו"ח שאול ד'אנג'לי

ירון פיינטוך, פרופ' גבי וימן, אביבה שש,

ערין עאבדי- זועבי, משה פרץ, רבקה איזיקוביץ

יועץ משפטי

עו"ד שלמה כרוב

ועדת ביקורת | יו"ר: רו"ח אילן פרוינד

רו"ח אירנה בן יקר

מנכ"ל ניצה בן צבי

מנהל אמנותי משה נאור

רו"ח מבקר רו"ח זאב שלום

מבקר פנים רו"ח יום טוב בילו

שחקני תיאטרון חיפה

רוברטו פולק, סלים דאו, יוסף אבו ורדה, נורמן עיסא,

יואב בר לב, רון ריכטר, ארז שהרבני, קרן אור, ארז

ביטון, מיטל רז, רז וינר, ולדיסלב פסחוביץ, נגבה מאור,

ליאורה ריבלין, משה איבגי, טלי אורן, מיקי קם, אמיר

הלל, נילי צרויה, שרון צור, דור אוהיון בר-נתן, דודי גזית,

יהודה נהרי, יוסף אלון, יפעת כהן, נעה גודל, לירון בן

שלוש, ישי גולן, תיקי דיין, רמי ברוך, אודיה קורן, ענת

וקסמן, אוהד קנולר, אבי קושניר, עמי סמולרצ'יק, נבו

קמחי, שרון אלכסנדר, נצנת מקונן, יובל סטוניס, רענן

פז, שרון בורנשטיין, דנה דוניץ, שרון פרידמן, אפרת

ארנון, לירית בלבן, נינה קוטלר, גלי אשכנזי, אלברט

אילוז, אריה מוסקונה, הילה שלו, אלדד פריבס, דני

לשמן, נדיה קוצר, רות יעקב, נטלי אליעזרוב, יוגב יפת,

דרור אהבה רומם, ירון לויתן, אורי אוריין, יובל כהן,

אייל רוזלס, גיל רשף, דנה מיינרט, גל אמיתי, פז מגן.

עוזרת מנהל אמנותי יואלית אליכין

דרימטורג עמיר קליגר

מזכירת התיאטרון ורדית כהן

מנהלת שיווק מיכל הללי

מנהלת מכירות חוץ ומחלקה חינוכית גילת סלע

תקשורת שיווקית ותוכן עדי רונן

דוברות ויחסי ציבור רחל וילנר

מנהל טכני עופר טל

תיאטרון חיפה

תיאטרון יוצר שינוי

משכן התיאטרון ע"ש מאירהוף
The Joseph & Rebecca
Meyerhoff Theatre of Haifa

חניון התיאטרון רח' פבזנר 27
כניסה מרח' בלפור

רח' פבזנר 50, חיפה, מיקוד 33134
טל': 04-8600500 פקס: 04-8600575

www.ht1.co.il

